

ἐν 49, σ. 104–106.

«... Περὶ κληρονομίας καὶ διαθήκης. Ὁ πατήρ, κατὰ συνήθειαν, εἶναι αὐτεξούσιος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του· τὰ μὲν θηλυκὰ ὑπανδρεύουσι μὲ ὅ,τι εὐχαριστηθῇ νὰ δώσῃ διὰ προῖκα· τὰ δὲ ἀρσενικὰ μένουσι κληρονόμοι ἀδιαφιλονίκητοι. Αὐτὰ ἐπέχουν τόπον πατρὸς εἰς τὴν ὑπανδρείαν τῶν θηλυκῶν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. Ὁ πατήρ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέσῃ τὰ πράγματά του ὅπως θέλει εἰς τὰ παῖδιά του, πλὴν καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἡ διαθήκη του μένει ἀδιαφιλονίκητος καὶ ἀνεξέταστος, καθὼς καὶ τὰ προικοσύμφωνα τῶν θηλυκῶν».

894

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 6 Νοεμβρ., Εἰρηνοδίκου Ναυπλίου Δαβὶδ Οἰκονομίδου, εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 107–109.

895

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 12 Σεπτ., Εἰρηνοδίκου Ἀργους Ν. Σιγανοῦ(;),
εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 110–114.

896

1833. Ἀπάντησις Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133
ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 121–123.

897

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 1 Σεπτ., Εἰρηνοδίκου Κάτω Ναχαγιέ (Κορινθίας) Π. Τζολακοπούλου, εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 123–124.

898

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 19 Ὀκτ., Εἰρηνοδίκου Καρυταίνης Λ. Παπαγιαννοπούλου, εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 124–127.

899

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 28 Δεκ., Εἰρηνοδίκου Ἀνδριτσαίνης Γ. Τζενέτου, εἰς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 127–128.